

POŚMIAĆ SIĘ (6) *vb pf*

Zawsze sie.

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *pochylone*.

inf pośmiać sie (5). ◊ *con 3 pl m pers* by sie pośmiáli (1).

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Spędzić jakiś czas na śmianiu się (6): *RejZwierz* 65v; A chcézli sie też pośmiać/ ázałz nie znaydziefz onych krotofilnych fábułek/ onych mądrych ludzi/ s kthorych sie y náciefzyć/ y náuczyć sie závády czégo możefz. *RejZwierz* 173.

pośmiać się z kogo, z czego (3): Iuż niethrefnych przymówek od niego ledá ocz ínádnie sie náłfuchałz/ bo mu sie [...] włzytko opák widzi/ s kthorych ácz sie bączny do czáfu pośmiać może/ ále kiedy czégo wiele á częłto/ tedy sie y namędrłszemu vprzykrzy. *RejZwierz* 62. *Cf Zwrot*.

Fraza: »jest, nie masz się czemu pośmiać« (1:1): A pátrz iedno ná iego poštáwy/ iefliże sie nie małz czemu y pośmiać y podziwować *RejZwierz* 53, 53.

Zwrot: »[z kogo] trochę się pośmiać« (1): Aleby to iefłcže nic chociayby sie s ciebie trochę ludzie pośmiali *RejZwierz* 124.

Formacje współrdzenne cf ŚMIAĆ SIĘ.

Cf POŚMIAN